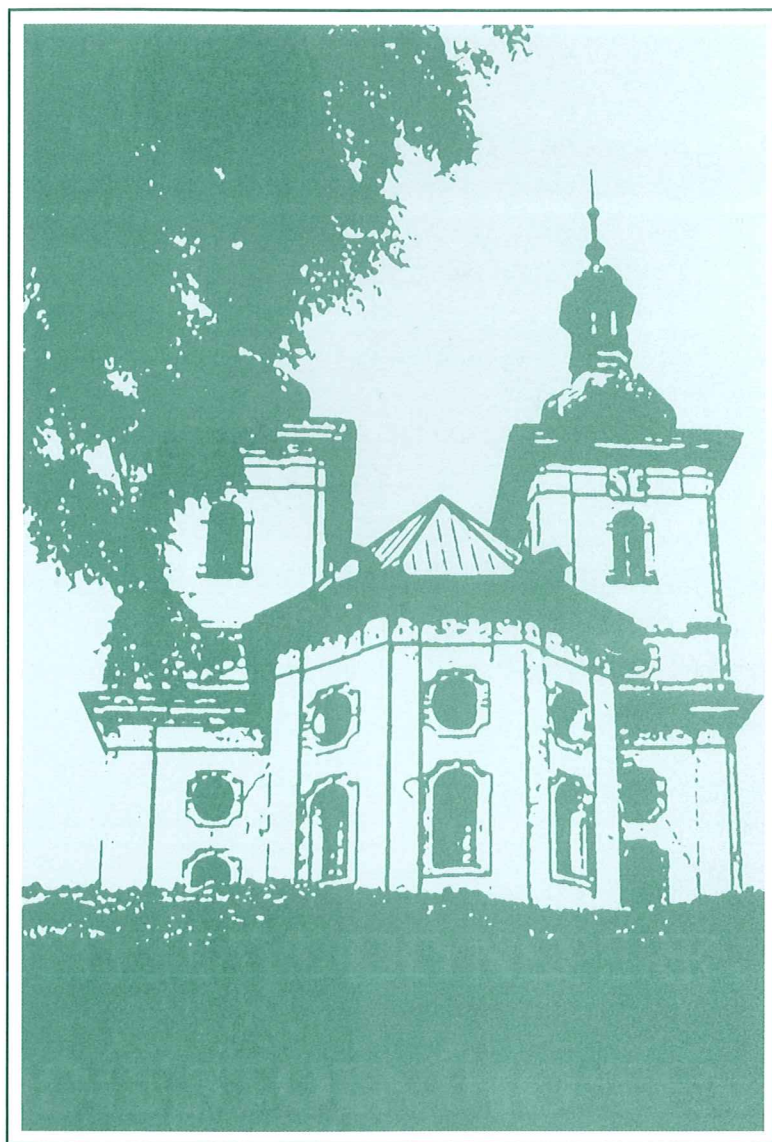

TJ SLAVOJ KYNŠPERK
ODDÍL STOLNÍHO TENISU

1959 - 2009

SKROMNÉ ZAČÁTKY

Podle některých údajů se hrál stolní tenis v našem městě už krátce po světové válce. Soutěžilo se však spíše živelně a po několika více či spíše méně úspěšných sezonách se vždy oddíl na čas odmlčel. V těchto poměrech vyrost nezapomenutelný Jarda Šmejkal (Lachtan), neuvěřitelně obětavý sportovec. Nepostradatelný byl pro kynšperské volejbalisty a pro začínající generaci stolních tenistů byl vysněným vzorem. Pro sport v našem městě bylo jeho tragické úmrtí těžkou ranou.

Oddíl, který působí do dnešního dne, vstoupil do mistrovských soutěží v roce 1959. Do okresního přeboru tenkrát nastoupilo družstvo v sestavě Volf, Škoda, Matyáš, J. Kraus, B. Šmídová a Poláková. Nejstaršímu hráči bylo tenkrát 17 let. Jak je ze sestavy zřejmé hrála tenkrát smíšená družstva. V této sezóně ještě pomáhali Volf senior, Beck, později už zkušený matadoři Krejčí a Šťavík. Už v prvním roce působení patřil Slavoj k obávaným soupeřům a skončil na třetí pozici.

Do druhé sezóny posílila družstvo Maruška Fiřmová, kterou v Chebu objevil Škoda. Nehrála s námi dlouho, škoda. Jejích kvalit si zakrátko všimli zástupci oddílů hrající vyšší soutěže, a tak jsme si své „ženy“ museli dále „pěstovat“ sami. Mnozí z vás jistě ví, že tato hráčka pak řadu let kralovala ženskému stolnímu tenisu v západních Čechách.

Následující sezóny už náš celek okres vyhrával, ale děvčata ještě v té době zaostávala za výkonností kolegů, a tak byla kvalifikace pro náš celek vždy konečnou. I když muži v té době v baráži neprohráli ani jeden zápas a soutěže se oddělily, postoupili muži i ženy paradoxně až další rok!

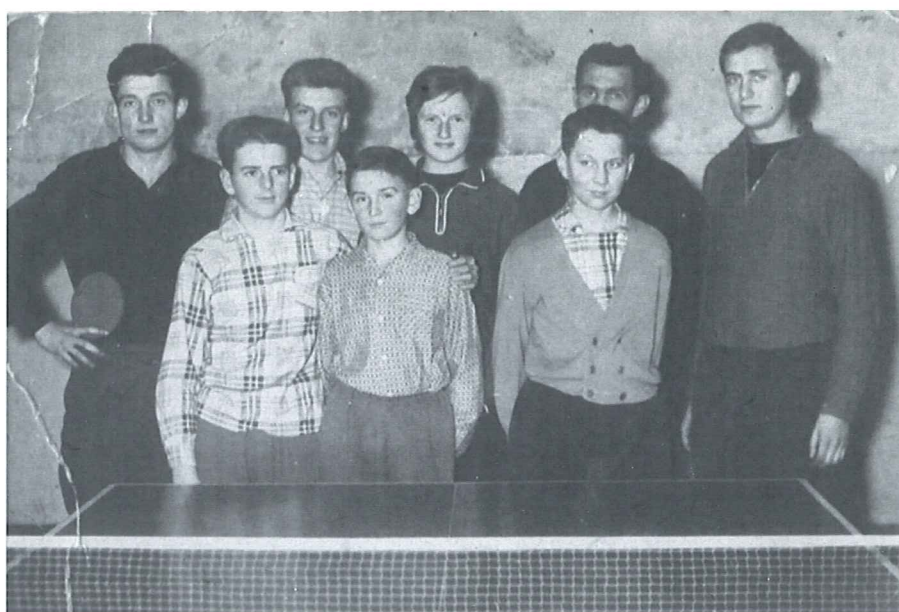
V té době začal hrát v Kynšperku Pavel Haluška a přišel mladý Vonášek z Lubů. Volf se vrátil z vojny, Šimsa z učiliště, na Březové se objevil voják Šprysl a oddíl začal nabírat vítr do plachet! V roce 65 tento kolektiv dokázal postoupit do KP I. kde hrála nejlepší družstva kraje se zkušenostmi prvoligovými. Škoda, že se nepodařilo tento kolektiv udržet pohromadě. Určitě by se ligová soutěž hrála mnohem dříve. Bohužel Šprysla nedokázala upoutat ani Maruška Hrubá, která Pepíkovi určitě nebyla lhostejná. Šimsa musel rukovat, a tak se zdálo udržení této soutěže nereálné. V této době měla nejvyšší krajská soutěž pouze osm účastníků a poslední dva celky sestupovaly! Mladí hráči však na sobě tvrdě pracovali a výkonnost šla rychle vzhůru. Navíc v té době začali dorůstat nadějní Bjalončík, Vl. Medvecký a zejména Luděk Medvecký. Také naše děvčata v té době dosahovala nejlepších výkonů a proboujvala se podobně jako muži do KP I. Páteří družstva byla B. Volfová, M. Hrubá a V. Malá.

NEJSLAVNĚJŠÍ OBDOBÍ

Do roku 71 se hrála v našem městě divize. Také B družstvo se začalo prosazovat. To už měl náš celek ty nejvyšší ambice a příchodem Michala Stacha z M. Lázní se podařilo splnit sen členů oddílů. Jako jediný oddíl v dějinách našeho města dokázal získat právo startu v ligové soutěži.

Připomeňme si některá fakta z tohoto období, která napoví, o jak významný úspěch se tehdy jednalo. Především II. liga byla druhou nejvyšší soutěží tehdejšího Československa. Byly čtyři skupiny – v Čechách dvě, jedna na Moravě a jedna na Slovensku ! Žádný z předních hráčů tenkrát neshodil v zahraničí, jak je to obvyklé v posledních letech. Naši reprezentanti v té době ještě vozili ze světových šampionátů medaile.

Pro ligové boje však bylo nutné celek doplnit. Tak do Kynšperka přišel Bernard Zucker a Štefan Kalinič z Jehličné. Hráči s ligovými zkušenostmi byli některým členům oddílu tenkrát řekněme výstřední. Po dvou letech nahradil Zuckera Karel Kořistka, který byl jednu sezónu krajskou jedničkou. Karel byl bezpochyby nejpohodovějším hráčem, jaký kdy u nás hrál. Po třech nešťastných porážkách v závěru soutěže 6 – 8 A družstvo neovinně sestoupilo z deváté příčky. Liga se hrála v Kynšperku naposledy v 75. roce. Běčko v té době hrálo už divizi!

Pravděpodobně první fotografie oddílu z roku 1961
Vzadu : Haluška, Škarecký, Šmídová, Bělohav, Škoda
Vpředu : Horák, Vonášek, Eberl

VYČERPANÍ MLADÍCI

Mužstvo bylo stále silné a hned další ročník znovu divizi vyhrálo. Stalo se však cosi neočekávaného. Vonášek /29/ Medvecký /21/ a Bjalončík /22/ se cítili unavení a pro ligovou soutěž staří, a tak se liga přenechala Lok. M. Lázně ! Volfovi bylo v té době 34, Kořistka a Kalinič byli tenkrát čtyřicátníci. Ti měli ještě energie dostatek. O jak bláhové rozhodnutí se tenkrát jednalo jistě všichni aktéři později pochopili. L. Medvecký odehrál s úspěchem II. ligu ještě po čtyřicítce a Volf bodoval ve čtyřiapadesáti dokonce v první lize.

Ještě jednou se nabízela veliká šance zahrát si v Kynšperku ligu. Na počátku osmdesátých let byl mezi hráči stále zájem zahrát si v Kynšperku. Postupně do ETI Kynšperk, jak se tehdy naše TJ jmenovala, přestoupili z K. Varů Tráva, ze Sokolova Vrtil a Hrnčířík z M. Lázní. Všichni tito borci patřili do první desítky krajského žebříčku a spolu s Volfem, Kaliničem, Bjalončíkem a L. Medveckým byli pasováni za největšího favorita soutěže. Pravděpodobně to byl nejsilnější kolektiv, který se kdy v Kynšperku sešel. Bohužel se současně v Sokolově a Přimdě /RH/ formovala nová generace a také v rozhodujících okamžicích stálo štěstíčko na soupeřově straně. ...

Určitě nikdo z hráčů ani fanoušků, kterých přijel autobus, nezapomene na rozhodující utkání v Sokolově. Náš celek potřeboval k postupu do ligy zvítězit. Vedli jsme postupně 5 : 0, 7 : 3, a ještě v závěru 9 : 7. Konečný výsledek 9 : 9 rozhodl o tom, že naši hráči odcházeli se sklopenými hlavami. Skončili jsme tenkrát druzí se stejným počtem bodů.

Za rok se situace opakovala s tím rozdílem, že se před naše družstvo protlačila družstva VTJ Přimdy, za rok Sokola Kdyně.

Toto družstvo usilovalo o postup do KP II. ; 1962
M. Svoboda, B. Šmídová, Šimsa, Vonášek, Škarecký, Kardošová, Haluška

ÚSTUP Z POZIC

Následující kapitola už tak slavná nebyla. Dva nevydařené pokusy o postup kolektiv poznamenaly a přespolní hráči se vrátili do mateřských oddílů. Poněkud labilnější domácí hráči Bjalončík a L. Medvecký se rozhodli ukončit aktivní činnost... Málo se tenkrát trénovalo a výkonnost celku pochopitelně rychle klesala. V té době odešel Olda Volf na rok pomoci chebské Esce zachránit divizi. Také myslel na závěr sportovní dráhy. Pomáhal v Chebu ještě čtrnáct sezón a zažil s oddílem postup do II. , I. ligy i působení v extralize. Láďa Medvecký si postavil na Slovensku dům. V našem městě se celou řadu let hrála nejvýše KP II. později dokonce okresní přebor.

V posledním roce minulého tisíciletí slavil oddíl čtyřicetileté výročí. Na setkání, na které si mnozí vzpomínáte, se někteří bývalí spoluhráči z hecu domluvili, že pomohou oživit činnost oddílu. Byl to hlavně Zdeněk Vrtil, který už nehrál dvanáct sezón, a který příchodem povzbudil zájem o dění v našem klubu.

DOBŘÍ HOLUBI SE VRACEJÍ

Po dlouhých letech se opět hrála krajská soutěž. Z Chebu se také vrátil Luděk Medvecký a postoupilo se do KP I. Vloni náš oddíl posílil ještě bývalý spoluhráč Volfa a Medveckého ing. Loř z Casina Cheb. Bez porážky se vyhrál KP I a po dvacetileté pauze se bude opět hrát v Kynšperku divizní soutěž. Letos vedle A družstva do soutěží dospělých zasáhla i další tři družstva v okresním přeboru, což je velice potěšitelné. Polovinu těchto celků tvoří dorostenci. Mezi jedenácti celky obsadila naše družstva 5., 6. a sedmou příčku. Bohužel přání postoupit letos výše nevyšlo, a tak zůstává cílem pro příští sezónu.

Proti minulým letům, se zájem o náš sport ve městě zvýšil, což jistě potvrdí pohled do herny, kdy se při tréninku hraje někdy i na deseti stolech. Přestože práce s mládeží je v našem oddíle špatná, dosáhlo se letos v těchto kategoriích významných úspěchů. Na okresních přeborech získala mládež 16 medailí !!! To si určitě nikdo nepamatuje. Úspěchem je bezesporu umístění Vojtěcha Galeka v nejmladší kategorii v novém krajském žebříčku na páté pozici. Systém při výchově mladých hráčů chybí. Trénuje se živelně. Nikdo nemá zájem se těmito sportovcům věnovat. Bohužel. Oddíl dnešním datem sdružuje 36 platících členů, z toho více než polovina je mladších osmnácti let.

NEJEN DOBRÝMI STOLNÍMI TENISTY

Při tomto vzpomínání určitě nebude na škodu připomenout si některá jména členů našeho oddílu, kteří se stali v různých činnostech skutečnými osobnostmi. Při prohlížení zažloutlých fotografií se usmíváte, a možná, že ani netušíte, že na vás hledí úspěšný lékař, spisovatel, autor odborných publikací ... Nad některými bývalými spoluhráči „ se uzavřela voda“. Prostě jsme se nedopátrali, kde dnes působí. Někteří už dokonce nejsou mezi námi - připomeňme si také jejich tváře.

Řada z nás dosáhla na sportovním poli pozoruhodných výsledků, a protože jsme se přirozeně při působení v našem oddílu míjeli, připomenu alespoň některé z těchto úspěšných sportovců. Mnozí neví, že nejúspěšnějším stolním tenistou, který reprezentoval naše město byl Karel Hrnčířík. Řadu let byl krajskou jedničkou, mnohonásobným krajským přeborníkem. Hrál nejvyšší soutěž a na svém vrcholu byl zařazen v žebříčku ČSR na 21 příčce.

Věra Malá, která pro náš oddíl získala první titul krajského přeborníka dospělých, vyhrála v polovině 70. let smíšenou čtyřhru právě s Hrnčíříkem.

Vedle výborných stolních tenistů, kteří prošli naším kolektivem byl nejúspěšnějším sportovcem atlet - Jindra Šťavník, který byl u prvních krůčků našeho oddílu. Později se věnoval sportovní chůzi a dotáhl to daleko. Byl mistrem Československa a členem reprezentačního družstva. Pozoruhodnou postavou byl bezesporu Ruda Mesiarik. Dodnes je skvělým šachistou. Mnozí se usmějí při vzpomínce, jak jsme si chtěli Rudovy znalosti prověřit. Prostě ze soupeře udělal blbce. Ještě dnes hraje na Slovensku extraligu ! Mohl se pyšnit titulem šachový mistr. Dorostenec Vlasta Horák přešel později k zajímavé disciplíně. Působil jako vzpěrač v ligové Rotavě. Pocho-pitelně řada stolních tenistů byla výbornými fotbalisty, za všechny jmenuji Pepíka Krauze a Oldu Škareckého, ti kopali dokonce ligovou soutěž.

Největším úspěchem v našem sportu bylo působení družstva v ligové soutěži. V soutěžích jednotlivců dosáhli naši hráči řady úspěšných výsledků. Desítky titulů okresních přeborníků, řadu medailí si přivezli naši hráči z krajských šampionátů. Zajímavostí je, že všechny medaile byly ze soutěží čtyřher. Dvakrát se z titulu těšil Volf. Pouze L. Medveckému se podařilo vyhrát „kraj“ ve dvouhře. Bylo to v kategorii dorostenecké. Slušným umístěním se mohl Volf potěšit na sklonku kariéry – na světovém šampionátu veteránů v Dublinu a třikrát držel nad hlavou pohár nejlepšího veterána ČR ve své kategorii. Naši hráči vyhráli pěknou řádku více či méně významných turnajů a zasloužili se mnohokrát o to, že překvapivé množství lidí v Česku ví, kde ten Kynšperk vlastně leží.

Za ta čtyři desetiletí prošla oddílem řada, téměř stovky lidí a dá se říci, že se zasloužili o to, že stolní tenisté jsou ozdobou kynšperské tělovýchovy.

Určitě se v této rekapitulaci na někoho zapomnělo, snad to pochopí. Určitě se mohlo připomenout mnoho dalších úspěchů, řada dalších zážitků, pozoruhodných výkonů, výsledků, atd. To už by však byla spíše malá kniha a od toho jsou zde jiní. Zavzpomínáme si proto tedy při tomto setkání, připomeneme si už zapadlé historky, snad při příštím setkání doplníme toto vzpomínání.

Na co bychom určitě neměli zapomenout, jsou léta pravidelného setkávání s našimi přáteli z Brandenburgu. Letos je tomu právě třicet let, kdy jsme poprvé proti sobě namířili své rakety ... Podobné partnerství, je jen málo vídané. Naše setkání nebývají pravidelná, zestárli jsme, zpohodlněli? Naši mladí spoluhráči už ani netuší kolik neuvěřitelných zážitků uchováváme ve své paměti. Nezapomenutelné historky více než čtyř desítek účastníků pravidelného zájezdu do města nám již důvěrné známého ... Těžko budeme zapomínat vedle pinčesových výkonů Bernarda Zuckera na bájně výkony ve zcela jiné oblasti, které zařadily Benyho mezi legendy.

*VI. Novák, VI. Medvecký, Volf, V. Novák, Vonášek, Haluška
Hrubá, Volfová, Malá*

SLUŽEBNĚ NEJSTARŠÍ ČLEN ODDÍLU

Neodpustitelné by však bylo nezastavit se u jednoho jména, našeho člena, bez kterého si vlastně ani neumíme ta krásná léta představit, bez kterého by nebylo těch milých vzpomínek a kynšperský pinčes by nejspíš dávno zanikl. Ono se na to jméno ani zapomenout nedá a vlastně to jméno nemusíme ani vyslovit. Bez Pavla by prostě ping pong nebyl!
Na závěr si popřejme hodně zdraví, štěstí, duševní svěžesti. Aktivním hráčům ještě hodně vydařených koncovek a hlavně ta prasátka ...

Na shledanou příště Oldřich Volf

V této sestavě se poprvé probojoval Kynšperk do divize; 1965
Haluška, Vonášek, Šimsa, Volf a voják Šprysl

Hráči, kteří vybojovali historický úspěch – postup do druhé ligy.
Vzadu zleva : M. Stach, V. Medvecký, L. Medvecký, P. Haluška, P. Vonášek, O. Volf

A JSME OPĚT O DESET LET STARŠÍ

Naše vzpomínání jsme před deseti léty zakončili přáním pevného zdraví a úspěšných výsledků za stolem. Vyslovili jsme naději, že naši mladí spoluhráči co nejdříve dosáhnou výkonnosti svých starších vzorů a dokážou je nahradit. Po deseti létech můžeme naše přání porovnat se skutečností. Výsledek dopadl tak napůl. Začneme tou příjemnější částí. Především, na začátku nového tisíciletí se podařilo prvnímu celku ještě v kraji Plzeňském postoupit do divize, v které působí dodnes. V soutěžích dospělých má náš oddíl nejčastěji čtyři celky mužů. Ženy stále „nepěstujeme“, tak jako v celém kraji! Největší chloubou posledních sezon, byla naše mládež o tom, nemůže být nejmenších pochyb. Bohužel zásluhu na této skutečnosti mají dva, občas, tři členové oddílu. Zvláštní ocenění zasluhuje Milena Chalupová, která věnovala spoustu volného času při trénincích, nebo turnajích mládeže. Spolu s manželem vozili děti po soutěžích a jejich zásluhou funguje řada našich zařízení. Za skromnost a nenápadnou práci jim patří poděkování. Přiznávám se také, že jsem v první části našeho vzpomínání zapomenul na to, že Milena byla v prvních sezonách oddílu také aktivní hráčkou. Omlouvám se.

Naši mladí spoluhráči v posledních sezonách dosáhli pozoruhodných úspěchů. Připomeňme např., že dorostenci Noveský a V. Galek /ten dokonce dvakrát / se stali ve dvouhře přeborníky kraje, ve čtyřhře a smíšené čtyřhře se to Vojtovi podařilo také, podobně jako žákům J. Krbovi a T. Rohlíkovi. Medailí z krajských přeborů mládeže získali mladí stolní tenisté celou řadu, stejně jako titulů okresních přeborníků. Naši mladí se stali několikrát vítězi krajského poháru, zvítězili v mnoha bodovacích turnajích a dalších soutěžích. V poslední sezoně se stali krajskými přeborníky všechna tři mládežnická družstva. Mladší, starší žáci i dorostenci. Účast na republikovém šampionátu si zajišťovali téměř pravidelně. Zdálo by se tedy, že o budoucnost stolního tenisu v našem městě je postaráno. Tyto úvahy však na začátku nové sezony dostali nečekanou trhlinu. Přípravu na novou sezonu zahájili dva z desítky těchto úspěšných „borců“! Důvodů tohoto rozhodnutí mladých lidí může být několik. Puberta, moje dočasná zdravotní indispozice, přes nezáměr rodičů, k neochotě starších členů pomoci s výchovou těchto mladých lidí. Zajímavé je, že několik členů ví jak situaci řešit a ochotně mi radilo jak na to.?

Deset let uplynulo jako voda v Ohři a náš oddíl proplouval tímto časem celkem bez nějakých významnějších událostí, změn, komplikací. Svůj podíl na tomto stavu má bezesporu také Milan Loř. Vtipný, skromný člověk, který nezkaží žádnou legraci je, pohodář, kterého je možné přirovnat k nezapomenutelnému Kájovi Kořistkovi. Vzpomínám na jeho reakci, kdy jsem mu

vytkl jakousi banální chybu ve výpočtu v zápisu. „To jsi inženýr“? „No, ale jenom zemědělský“... Milan určitě nevyužil svou „potenci“ škoda, stále má totiž ligovou výkonnost.

Poklidné vody dokázal několikrát zvířit pouze Luďek Medvecký. Před pěti léty v příjemné atmosféře, u piva informoval kamarády, že druhou část soutěže nemůže absolvovat, protože se přesouvá na Nový Zéland. Jel tam sbírat zkušenosti, mimo jiné také pomoci místnímu hospodářství. Vysvětlil, že je to nutné právě v době, kdy tam je léto! Podruhé Luďa zaujal získáním titulu okresního přeborníka po 37 letech! Po této sezoně, která byla nejspíše jeho „druhým jarem“ oznámil spoluhráčům, že přestupuje do kolektivu Baníka Svatava, který se stal nováčkem třetí ligy. Předtím nabídku, kterou také dostal náš oddíl se svými spoluhráči, odmítnul.

Po padesáti letech se konečně zdá, že generaci Halušky a Volfa vystřídají „vnoučata“. Mladíci V. Bárta ml., Lukáš a Vojta Galekové už výkonnosti hráčů divizního celku dosahují, možná i převyšují. Chybí už jenom nějaké ty zkušenosti, to přijde časem.

Snad to bude jeden z nich, který za dalších padesát roků při oslavě sta roků založení oddílu stolního tenisu v Kynšperku doplní tak jako já toto vzpomínání...

Bohužel ne všechno v lidském životě končí podle našich přání. Od našeho čtyřicátého výročí se už nikdy nemůžeme setkat s některými bývalými spoluhráči. Připomeňme si roztomilou Věrku Malou, které díky Fandovi Škodovi, neřekl nikdo jinak než, Irenko. Ani on si s námi už nikdy nezahraje. Krátce v našem oddíle působil Vašek Haluška. Necelé tři sezony naše město reprezentoval v ligové soutěži Beny Zucker, přesto nám připravil řadu nezapomenutelných historek. Moc chybí pracant, spolehlivý klidšas Pavel Vakeš. Nepřijde ani někdejší předseda stolních tenistů Pepík Pivka... Poslední smutnou zprávu nám nedávno poslala manželka Pepíka Krauze.

Všichni odešli příliš brzy! Myslím, že všichni zanechali v našem padesátiletém oddíle své stopy.

JE JINÁ DOBA

Hlavním cílem našeho spolku je nabídnout mladým lidem možnost sportovního vyžití. Jsme sportovní klub a tak je to přirozená věc. Snahou je samozřejmě dosahovat v našem sportu co nejlepších výkonů, co nejlepších umístění. Výhodou stolního tenisu je, že umožňuje aktivně sportovat také lidem dříve narozeným a v našem městě je řada sportovců této kategorie, kteří svou výkonností tento fakt dokazují. Snahou dospělých by však mělo být, aby jednou jejich pozice zaujali mladší spoluhráči. Často slyším názor „je jiná doba, nebo jinde mají podobné problémy“. Vždycky byla jiná doba a také problémy byly stále. Je to o sobectví a pohodlnosti! Jsou lidé, kteří jsou ochotní něco pro druhé udělat a lidé kteří hledají výmluvy. Všimněte si skutečnosti, že stále fungují ti funkcionáři, kteří fungovali už v minulém režimu a nejvíce kritičtí a nejvíce zaneprázdnění jsou ti, kteří ani ve skutečně „jiné době“ nepřiložili ruku k dílu. Není třeba jmenovat, že? Stačí se vlastně rozhlédnout.

Činnost oddílů však není omezená pouze na hraní, jak se mnozí členové domnívají. V posledních sezonách například se v našem městě konalo několikrát mistrovství kraje všech kategorií, nebo více než dvě desítky bodovacích turnajů mládeže. Mistrovství Západočeského kraje České policie a podobných akcí. Zajímavá byla tenkrát reakce kynšperské veřejnosti na zaparkovanou kolonu policejních aut, před sportovní halou ... Podobnou aktivitou se v našem kraji může jen těžko někdo pochlubit! Mávnete rukou, „tak by se to hrálo jinde „ ano, ale je to jedna z mála možností jak naši sportovní společnosti přinést potřebné finance. Zamyslel se někdo nad tím kolik je třeba peněz na nákup dresů, míčků, cen na turnaje, vklady pro soutěže mládeže, startovné, cestovné, poštovné a jiné další výdaje? Poslední ročník jubilejní dvacátý dospělých o pohár města se konal před pěti roky. Nikdo z dospělých se nechtěl angažovat !

Jednou z vydařených akcí bylo zajištění exhibice fenomenálních stolních tenistů vicemistrů světa Milana Orlovského a Jindry Panského. Bylo to při příležitosti oslav čtyřicátého pátého výročí činnosti našeho oddílu. Naše město ten rok jak si jistě vzpomínáte, slavilo 770 výročí. Možná, že si někdo vzpomenu, že Panský býval v minulosti soupeřem našich hráčů... To co tito borci předvedli, stovce diváků určitě stálo za podívanou. Zájem sportovní veřejnosti o vystoupení těchto osobností, které naši vlast proslavili po celém světě, byl však zklamáním. Jak často se mohou fanoušci v našem městě setkat s tak, úspěšnými sportovci?

Podmínky pro provozování našeho sportu nám mohou v kraji závidět všechny oddíly a nejen v kraji. Proto také můžeme bez problémů pořádat významné soutěže. Pohled do hracího prostoru, kde při tréninku nebo tur-

naji stojí deset kvalitních stolů, hrací prostory oddělují perfektní ohrádky, značkové sítky, stoly rozhodčích s číselnými ukazateli je impozantní. Ti, kteří pamatují začátky stolního tenisu v našem městě, mají co srovnávat. Mladším spoluhráčům to připadá samozřejmostí, no je vlastně jiná doba.

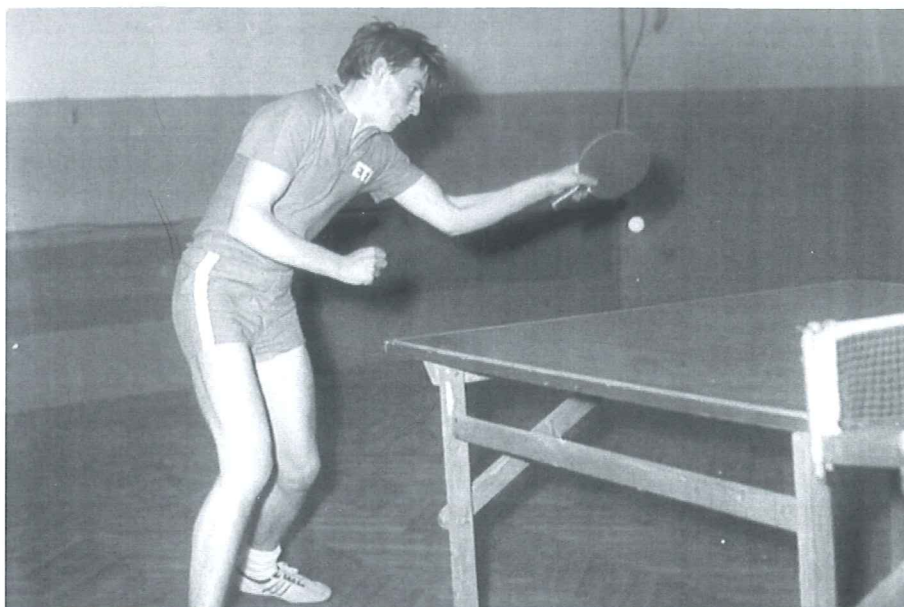
Podmínky pro další úspěšné období tedy jsou. Starým veteránům pomalu dochází dech a je nutné, aby zabrali mladí, jinak nebude naše další vzpomínání.

*Zleva Pifka, Vonášek, Haluška, Volf, Bjalončík, Mesiarik
Vpředu Volfová, L. Medvecký, V. Medvecký*

Hra Štefana Kaliniče byla elegantní, oku lahodící. Hrál v Kynšperku ligu. Štefan dokázal s obyčejnou raketou (prkénko) zahrát nevidaný čop.

Velice dobrý servis, nevidaný švih levou rukou. Forhendový drajv Petra Vonáška bylo těžké vrátit. Petr na sobě přestal pracovat určitě před vrcholem.

Jen málokdo v divizi měl tak pěkná děvčata.
Maruška Hrubá, Blanka Volfová a Věra Malá se rozešly příliš brzy.

Sestava jednoho ze zájezdů do Brandeburgu. Poznáváme se ještě ?

Tato společnost byla nejsilnějším souborem, který se kdy v Kynšperku sešel.
J. Tráva, L. Medvecký, Zd. Vrtil, Š. Kalinič, O. Volf, K. Hrnčířik ; 1980

V této sestavě hráli Kynšperáci poprvé ligovou soutěž.

Na mistrovství světa veteránů v Dublinu přišel za Oldou Volfem
někdejší mistr světa, zda by se spolu nemohli vyfotit.

Takhle jsme se sešli v herně při 40. výročí založení oddílu.

První rok v novém tisíciletí se podařilo postoupit do oblastního přeboru I. třídy.
Zleva : Volf, Vrtil, ing. R. Galek, Medecký

Po úspěšném působení v sezóně 2001-2002 : postup do divize.
Následovala oslava.

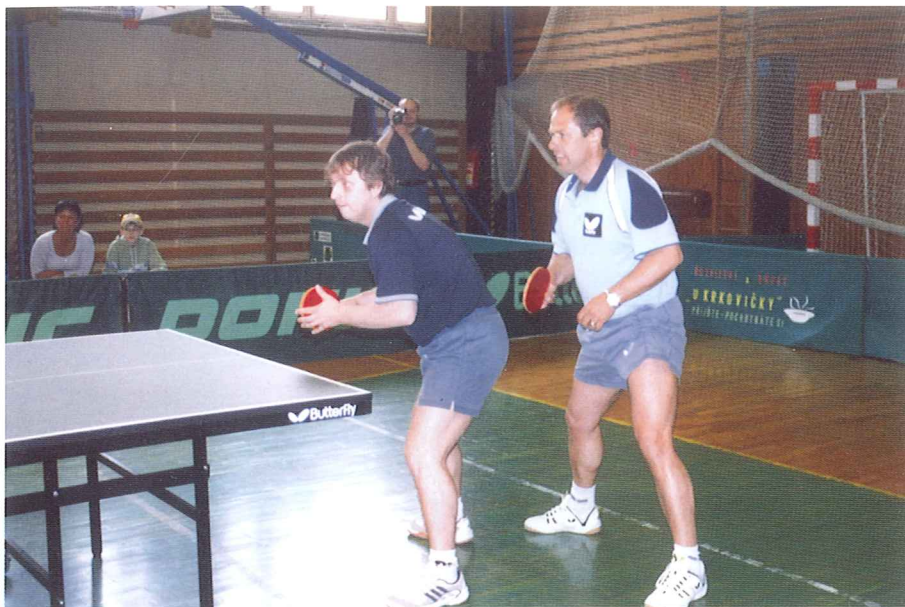
Tento obrázek měl vlastně naše vzpomínání uvádět. Je to těžko uvěřitelné, ale spoluhráči, kteří spolu hráli, první sezonu se spolu vyfotili až po 43 letech.

Pokud máte pocit, že jste už tuto skupinku viděli, nemýlíte se. Podobně totiž pózovali před 38 léty, kdy si vybojovali postup do divize. Není to nejhorší, co myslíte?

Vítězem veteránského mistrovství Dánska ve smíšené čtyřhře se stal bývalý reprezentant SSSR Timur Nagubejko se svojí Švédskou partnerkou. Maruška Kúsová a Olda Volf se museli spokojit se stříbrnými medailemi.

Jindra Panský získal na světových šampionátech 2 stříbrné medaile. Před mnoha, mnoha roky v dresu Lokomotivy Plzeň Kynšperákům „pustil“ také nějaký bodík.

Tito hráči tvořili v sezoně 2003 – 4 základ divizního A celku a B družstva.

Pohled do haly při tréninku se dá jen těžko srovnat s podmínkami v začátcích oddílu.

Jubilejní dvacátý ročník Kynšperského Poháru vyhrál dnes už člen reprezentačního celku ČR Tonda Gavlas. První krůčky mezi muži si vyzkoušel Vojta Galek.

Za padesát let si v našem městě zahrálo deset mistrů Evropy a jeden mistr světa. Kolik jich dokážete vyjmenovat? Tyto dva jistě poznáváte. M. Orłowski s J. Panským při své exhibici, připravili divákům nezapomenutelné vzpomínky.

Nejen, že naše mládež patřila k nejlepší v kraji, ale bylo období, kdy jsme měli nejširší základnu. Na obrázku část těchto členů oddílu.

Naposledy jsme se setkali při oslavách 770 let našeho města.

Na sklonku tisíciletí se v Kynšperku hrála EXTRALIGA. Nenechali jste si uniknout vrcholový sport? Z utkání ESKA Cheb – Mor. Slávie Brno.

Děvčat ve sportu stále ubývá...

Starosta města Kynšperk René Bolvari přijal úspěšné mlade tenisty.

Vojta Galek (první z prava) po vítězství v turnaji Baníku Sokolov 2009.

V poslední sezóně nám nejmladší spoluhráči udělali mnoho radosti.
Věříme že při dalším setkání si o nich povíme více.

Mladší žáci V. Galek (1. zleva) a J. Mannert (1. zprava).
Vojta se stal čtyřikrát (letos) přeborníkem okresu (třikrát jako st. žák),
jednou byl bronzový. Je naší největší nadějí do příštích let.

Potřetí veteránským mistrem ČR.

Autor kreseb: Olda Volf